

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er lige så forvirret – ikke nødvendigvis over det samme, men over spørgsmålet her, for jeg fangede ikke det lange ræsonnement. Men det kan vi måske så vende tilbage til.

Situationen er jo den, at vi har et komité-system, der tager stilling til, kan man sige, den generelle forsøgsramme: Skal der overhovedet åbnes op for, at man laver protokollerede forsøg?

Så er det jo almindeligvis sådan, at når man så skal i gang med det konkrete forsøg med den konkrete patient, beror det jo på informeret samtykke, hvor patienten har fået at vide, hvilke risici der kan være, og hvilken prognose der kan være af positiv karakter, og så siger patienten: Således oplyst vil jeg gerne gå ind i det her forsøg.

Det lader sig jo ikke gøre med patienter, som er inhabile, og det lader sig jo ikke gøre at gennemføre de her forsøg med andre patienttyper. Der er altså ikke nogen anden mulighed for at få den her viden end ved at lave forsøgene på de inhabile, og derfor er vi jo nødt til at finde en mekanisme, hvis ikke vi helt vil afstå fra forskning, og det vil ikke være i patienternes interesse.

Der er det klart, at frem for en regel, der hedder, at man skal have fat i en ægtefælle og have samtykke, er det jo mere lempeligt – en pragmatisk ordning – at sige, at i det tilfælde at man ikke kan skaffe en pårørende, da kan to læger, der ikke har interesse i forsøget, på patientens vegne sige ja eller nej. Det er jo deri, det lempelige består, kan man sige.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Ja, det bliver jo noget, vi må spørge mere ind til med konkrete eksempler.

En anden vinkel på det her er jo, at når vi nu lægger meget vægt på, at individet og hensynet til individet har forrang, hvordan harmonerer det så med, at ministeren nu vil undersøge, om man også kan lave de her forskningsforsøg uden forudgående samtykke? Er det ikke lidt svært at få de to ting til at gå hånd i hånd? Altså, hvis man virkelig sætter individet så højt, må det vel nødvendigvis være sådan, at en regel om altid at have et samtykke, før man går i gang, er det bedst mulige.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det rene synspunkt vil jo i forhold til patienter, der kommer ind med en hjerneblødning og er uden for bevidsthed, føre til, at man så ikke kan gennemføre forsøg på den patientgruppe – det er jo sådan set kernen i forslaget – og det ville ikke være ønskeligt, for det ville sådan set hæmme udviklingen af behandlingstiltag, der kan forbedre udsigterne til helbredelse af den her patientgruppe, jævnfør de argumenter, som bl.a. hr. Kamal Qureshi så klart lagde frem.

Kl. 17.05

Det er muligt, at jeg misforstår, hvad fru Charlotte Fischer spørger til – det kan jeg næsten se – men det er ikke af ond vilje, og så håber jeg, vi får lejlighed til at reparere på de misforståelser senere.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne igen understrege, at vi går ind for, at der sker forskning i akut behandling og også i ny medicin i akut behandling, for ellers kommer vi ikke længere.

Det, der var mit ærinde fra talerstolen i dag, var at finde en model for de få borgere, der frabeder sig en livsforlængende behandling – det kan være af religiøse grunde, det kan være af aldersmæssige grunde, det kan være en selvmordskandidat, der ikke ønsker at overleve. Hvordan kan man forlods give signaler til systemet om, at man ikke ønsker at deltage? Der behøver ikke at være en begrundelse, men der kan jo bl.a. være religiøse grunde til det. Vil ministeren være med til at se positivt på et sådant ændringsforslag?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg stiller mig åben over for at diskutere alle facetter af det her forslag. Jeg beder bare så mindeligt om – for jeg noterede mig også fru Majbrit Berlaus forslag – at vi i forbindelse med disse afvejninger og mange hensyn, der hedder retssikkerhed og udvikling af patientbehandling, også tager hensyn til, hvilket apparat der nu skal rulles ud for at håndtere det her.

Jeg tror selv, at det vil være meget vanskeligt at vinde, kan man sige, massiv folkelig opbakning til, at vi individuelt og hver især tager en på forhånd personlig stillingtagen udtrykt ved